

Τρίτη 16 Απριλίου 2013

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

P7_TA(2013)0106

Αίτηση για την άρση της βουλευτικής ασυλίας του Hans-Peter Martin**Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2013 σχετικά με την αίτηση άρσης της ασυλίας του Hans-Peter Martin (2012/2326(IMM))**

(2016/C 045/16)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την αίτηση άρσης της ασυλίας του Hans-Peter Martin, που διαβίβασε η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 27 Ιουνίου 2012, σε σχέση με την εκκρεμούσα ενώπιον της Εισαγγελικής Αρχής της Βιέννης υπόθεση, η οποία ανακοινώθηκε στην ολομέλεια στις 12 Δεκεμβρίου 2012,
  - αφού άκουσε στις 20 Φεβρουαρίου 2013 τον Hans-Peter Martin, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 2, της πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί της εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία,
  - έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ημερομηνία 12 Μαΐου 1964, 10 Ιουλίου 1986, 15 και 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010 και 6 Σεπτεμβρίου 2011 ⁽¹⁾,
  - έχοντας υπόψη την απόφασή του της 13ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με την αίτηση άρσης της ασυλίας του Hans-Peter Martin ⁽²⁾,
  - έχοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 57 του Αυστριακού Συντάγματος,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 6 παράγραφος 2 και το άρθρο 7 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A7-0106/2013),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Κοινοβούλιο αποφάσισε στις 13 Σεπτεμβρίου 2011 να άρει την ασυλία του Hans-Peter Martin, Βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μετά από αίτηση της Εισαγγελικής Αρχής της Βιέννης που διαβιβάστηκε στις 29 Απριλίου 2011 και ανακοινώθηκε σε συνεδρίαση της Ολομέλειας στις 12 Μαΐου 2011, σε συνάρτηση με φερόμενα αδικήματα σχετικά με υπεξαίρεση χρημάτων προοριζομένων για τη χρηματοδότηση πολιτικού κόμματος, σύμφωνα με το Τμήμα 2 β) του Νόμου περί Πολιτικών Κομμάτων·

⁽¹⁾ Απόφαση της 12ης Μαΐου 1964 στην υπόθεση 101/63, Wagner/Fohrmann και Krier (Ελληνική ειδική έκδοση, σελ. 1089)· απόφαση της 10ης Ιουλίου 1986 στην υπόθεση 149/85, Wybot/Faure και άλλων (Συλλογή 1986, σελ. 2391)· απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-345/05, Mote/Parlement (Συλλογή 2008, σελ. II-2849)· απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-200/07 και C-201/07, Marra/De Gregorio και Clemente (Συλλογή 2008, σελ. I-7929)· απόφαση της 19ης Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-42/06, Gollnisch/Parlement (Συλλογή 2010, σελ. II-1135)· απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση C-163/10, Patriciello (Συλλογή 2011, σελ. I-7565).

⁽²⁾ EE C 51 E της 22.2.2013, σ. 150.

Τρίτη 16 Απριλίου 2013

- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Εισαγγελική Αρχή της Βιέννης έχει υποβάλει αίτημα για μια διευρυμένη άρση της ασυλίας του Hans-Peter Martin, προκειμένου αυτή να διεξαγάγει προκαταρκτική έρευνα εις βάρος του επί τη βάση προσθέτων εις βάρους του κατηγοριών, και συγκεκριμένα σε ό,τι αφορά εικαζόμενη υπόθεση απάτης·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διευρυμένη άρση της ασυλίας του Hans-Peter Martin αφορά ειδικότερα το φερόμενο αδίκημα της διακεκριμένης απάτης σύμφωνα με τα Τμήματα 146 και 147 παράγραφος 3 του Αυστριακού Ποινικού Κώδικα·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου περί Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απολαύουν εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου της χώρας τους·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 2 του Αυστριακού Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Νόμου, τα Μέλη του Εθνικού Συμβουλίου (*Nationalrat*) μπορούν να συλληφθούν λόγω διάπραξης ποινικού αδικήματος μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου — εκτός εάν συνελήφθησαν επ' αυτοφώρω κατά την τέλεση ενός εγκλήματος — και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κατ' οίκον έρευνες μελών του Εθνικού Συμβουλίου απαιτούν ωσαύτως τη σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι, στη συνέχεια, το άρθρο 57 παράγραφος 3 του Αυστριακού Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Νόμου ορίζει ότι τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου δεν μπορούν να διωχθούν από τις Αρχές για αξιόποινη πράξη χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου, εκτός εάν το αδίκημα αυτό δεν συνδέεται προδήλως με την πολιτική δραστηριότητα του ενεχόμενου μέλους και λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η ενδιαφερόμενη αρχή πρέπει να ζητήσει από το Εθνικό Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά με την ύπαρξη μιας τέτοιας σύνδεσης, εάν το ζητήσει το ενδιαφερόμενο μέλος ή το ένα τρίτο των μελών της αρμόδιας για τα θέματα αυτά μόνιμης επιτροπής·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου περί Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 57 του Αυστριακού Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Νόμου (*Bundesverfassungsgesetz*) δεν εμποδίζουν την άρση της ασυλίας του Hans-Peter Martin·
- Ζ. λαμβάνοντας, συνεπώς, υπόψη ότι στην παρούσα υπόθεση μπορεί να συσταθεί η άρση της βουλευτικής ασυλίας·
1. αποφασίζει να άρει την ασυλία του Hans-Peter Martin·
  2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει αμέσως την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στις αρμόδιες αυστριακές αρχές και στον Hans-Peter Martin.

P7_TA(2013)0107

Αίτηση για την άρση της κοινοβουλευτικής ασυλίας του Jürgen Creutzmann

Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2013 σχετικά με την αίτηση άρσης της ασυλίας του Jürgen Creutzmann (2013/2016(IMM))

(2016/C 045/17)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την αίτηση άρσης της ασυλίας του Jürgen Creutzmann, η οποία διαβιβάστηκε από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης της Γερμανίας στις 15 Ιανουαρίου 2013, σε σχέση με υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του Προϊσταμένου της Εισαγγελίας του Frankenthal (Γερμανία), και η οποία ανακοινώθηκε στην ολομέλεια στις 17 Ιανουαρίου 2013,
- αφού άκουσε τον Jürgen Creutzmann, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των Προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί της εκλογής των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση και καθολική ψηφοφορία,
- έχοντας υπόψη τις από 12 Μαΐου 1964, 10 Ιουλίου 1986, 15 και 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010 και 6 Σεπτεμβρίου 2011 αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Απόφαση της 12ης Μαΐου 1964 στην υπόθεση 101/63, Wagner/Fohrman και Krier (Ελληνική ειδική έκδοση, σελ. 1089)· απόφαση της 10ης Ιουλίου 1986 στην υπόθεση 149/85, Wybot/Faure και άλλων (Συλλογή 1986, σελ. 2391)· απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-345/05, Mote/Parlement (Συλλογή 2008, σελ. II-2849)· απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-200/07 και C-201/07, Marra/De Gregorio και Clemente (Συλλογή 2008, σελ. I-7929)· απόφαση της 19ης Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-42/06, Gollnisch/Parlement (Συλλογή 2010, σελ. II-1135)· απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση C-163/10, Patriciello (Συλλογή 2011, σελ. I-7565).